

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32025/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Бошко Тривуновић и Наталија Тривуновић, адвокати из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2071/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2071/23 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2071/23 од 12.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2071/23 од 12.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 7711/22 од 08.05.2023. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцима исплати укупан износ од 1.935.230,00 динара на име накнаде за фактички експроприсане парцеле број ... и ... КО .., и то АА износ од 1.451.422,50 динара и ББ износ од 483.807,50 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; утврђено да је тужени носилац јавне својине на наведеним катастарским парцелама уписаним у листу непокретности број ... КО ..., те тужени обавезан да о свом трошку у евиденцији Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности изврши упис јавне својине на овим парцелама; тужени обавезан да тужиоцима надокнади парничне трошкове од 247.852,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, наводећи да је потребно да Врховни суд размотри правна питања

од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и да је потребно ново тумачење права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права на накнаду у висини тржишне вредности парцела које су фактички приведене планираној намени за јавне површине није спорно у пракси Врховног суда. Имајући у виду утврђене чињеница и разлоге на којима је заснована, побијана пресуда донета је у складу са правним становиштем у већ отправљеним одлукама са битно истоврсним чињеничним утврђењем у споровима који се односе на „фактичку експропријацију“. Стога, не постоје правна питања која би по цитираној законској одредби налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 19.09.2022. године, вредност предмета спора по тужби тужиоца АА је 1.451.422,50 динара, а ББ 483.807,50 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је одлука у ставу трећем изреке донета на основу одредби члана 165. став 1. и члана 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић